

२०७२ श्रावण २९ शुक्रवार १४-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- सदा यही खुशीमा रहने गर, हामीले ८४ को चक्र पूरा गर्नु, अब जान्छौं आफ्नो घर,
बाँकी थोरै दिन यो कर्मभोग छ ।”

प्रश्न:- विकर्माजीत बन्ने बच्चाहरूले विकर्मबाट बच्नको लागि कुन कुरामा धेरै ध्यान दिनुपर्छ ?

उत्तर:- सबै विकर्महरूको जड देह-अभिमान हो, त्यस देह-अभिमानमा कहिल्यै नआऊ । यो ध्यान राख्नु छ । यसको लागि बारम्बार देही-अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर । राम्रो र नराम्रोको फल अवश्य मिल्छ, अन्त्यमा विवेक खान्छ । तर यस जन्मको पापहरूको बोभलाई हल्का गर्नको लागि बाबालाई सत्य-सत्य सुनाउनुपर्छ ।

ओम् शान्ति । ठूलोभन्दा ठूलो मंजिल हो यादको । धेरैजसोको केवल सुन्ने सोख हुन्छ । ज्ञानलाई बुझ्न त धेरै सजिलो छ । ८४ को चक्रलाई बुझ्नु छ, स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ । धेरै केही छैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी सबै स्वदर्शन चक्रधारी हौं । स्वदर्शन चक्रले कसैको गला काट्दैन, जसरी कृष्णको लागि देखाइन्छ । अब यी लक्ष्मी-नारायण विष्णुका दुई रूप हुन् । के उनीसँग स्वदर्शन चक्र छ ? फेरि कृष्णसँग चक्र किन देखाउँछन् ? एउटा पत्रिका निकालेका छन्, जसमा कृष्णका यस्ता धेरै चित्र देखाउँछन् । बाबा त आएर तिमीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ, चक्रले असुरहरूको हत्या गर्नु हुन्छ । असुर उनलाई भनिन्छ, जसमा आसुरी स्वभाव छ । बाँकी मनुष्य त मनुष्य नै हुन् नि । यस्तो होइन, बसेर स्वदर्शन चक्रले सबैलाई मार्छन् । भक्तिमार्गमा बसेर के के चित्र बनाउँछन् । रात दिनको फरक छ । तिमी बच्चाहरूलाई यो सृष्टिचक्र र सारा ड्रामालाई जान्नु छ, किनकि सबै कलाकारहरू हुन् । ती हदका कलाकारहरूले त ड्रामालाई जान्दछन् । यो हो बेहदको ड्रामा । यसमा विस्तारमा बुझ्न सकिँदैन । त्यो त २ घण्टाको ड्रामा हुन्छ, विस्तारमा भूमिकालाई जान्दछन् । यसमा त ८४ जन्मको चक्रलाई बुझ्नु पर्ने हुन्छ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ- म ब्रह्माको रथमा प्रवेश गर्छु । ब्रह्माको पनि ८४ जन्मको कहानी हुनुपर्छ । मनुष्यहरूको बुद्धिमा यो कुरा आउन सक्दैन । यति पनि बुझ्दैनन्- ८४ लाख जन्म हो या ८४ जन्म हो ? बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई ८४ जन्मको कहानी सुनाउँछु । ८४ लाख जन्म भए त सुनाउनै कति वर्ष लाग्ने थियो । तिमीले त सेकेण्डमै जान्दछौ- यो ८४ जन्मको कहानी हो, हामीले ८४ को चक्र कसरी लगायौं । ८४ लाख भए त सेकेण्डमा कहाँ बुझ्न सकिन्छ र ? ८४ लाख जन्म हुँदै हुँदैन । तिमी बच्चाहरूलाई पनि खुशी हुनुपर्छ । हाम्रो ८४ को चक्र पूरा भयो । अब हामी घर जान्छौं । बाँकी थोरै दिन, यो कर्मभोग हो । विकर्म भष्म भएर कर्मातीत अवस्था कस्तो हुन्छ यो जान्न यो युक्ति बताइएको छ । बाँकी सम्झाइन्छ, यस जन्ममा जति पनि विकर्म भएका छन् त्यो लेखेर दियौं भने बोभ हल्का हुन्छ । जन्म जन्मान्तरको विकर्म त कसैले लेख्न सक्दैन । विकर्म त हुँदै आएका छन् । जबदेखि रावण राज्य शुरू भयो, कर्म विकर्म हुन गएको छ । सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छन् । भगवानुवाच- तिमीलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको गति सम्झाउँछु । विकर्माजीतको सम्बत् लक्ष्मी-नारायणबाट शुरू हुन्छ । सिंढीमा बडो स्पष्ट छ । शास्त्रहरूमा कुनै यस्ता कुरा छैनन् । सूर्यवंशी, चन्द्रवंशीको रहस्य पनि तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ, हामी नै थियौं । विराट् रूपको चित्र पनि धेरै बनाउँछन् तर अर्थ केही पनि जान्दैनन् । बाबाले बाहेक कसैले सम्झाउन सक्दैन । यी ब्रह्माको माथि पनि कोही छ नि, जसले सिकाउनुभयो । यदि कुनै गुरुले सिकाएको भए त उनको केवल एउटै

२०७२ श्रावण २९ शुक्रवार १४-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

मात्र शिष्य त हुन सकदैन् । बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चे, तिमीलाई पतितबाट पावन, पावनबाट पतित बन्नु नै छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । अनेकौं पल्ट यो चक्र पार गरेका छौ, पार गर्दै रहन्छौ । तिमी हौ अलराउण्ड पार्टधारी । आदिदेखि अन्त्यसम्मको पार्ट अरू कसैको छँदै छैन । तिमीलाई नै बाबाले सम्झाउनु हुन्छ । फेरि तिमीले यो पनि जान्दछौ, अरू धर्म मान्नेहरू फलाना फलाना समयमा आउँछन् । तिम्रो त अलराउण्ड पार्ट छ । क्रिश्चियनको लागि त भनिदैन्, सत्ययुगमा थियो । उनीहरू त द्वापरको पनि बिचतिर आउँछन् । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । कसैलाई सम्झाउन पनि सक्छौ । अरू कसैले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनन् । रचयितालाई नै जान्दैनन् भने रचनालाई कसरी जान्न सक्छन् । बाबाले सम्झाउनु भएको छ, जुन सत्य (राइटियस) कुरा छन् तिनीहरूलाई छापेर हजाइजहाजबाट सबै ठाउँमा खसाल्नुपर्छ । बसेर ती प्वाइन्टहरू अथवा विषयमा लेख्नुपर्छ । बच्चाहरूले भन्छन्, काम छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यो सेवा त धेरै छन् । यहाँ एकान्तमा बसेर यो काम गर । जति पनि ठूला ठूला संस्थाहरू छन्, गीता पाठशाला आदि छन्, उनीहरू सबैलाई जगाउनु छ । सबैलाई सन्देश दिनु छ । यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । जो समझदार छन् उनीहरूले तुरुन्तै बुझिहाल्छन्, अवश्य संगमयुगमा नै नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ । सत्ययुगमा पुरुषोत्तम मनुष्य हुन्छन् । यहाँ छन् आसुरी स्वभाव भएका पतित मनुष्य । यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- कुम्भको मेला आदि जो लाग्छन्, धेरै मानिसहरू जान्छन् स्नान गर्न । किन स्नान गर्न जान्छन् ? पावन हुन चाहन्छन् । त्यसैले जहाँ जहाँ मानिसहरू स्नान गर्न जान्छन् त्यहाँ गएर सेवा गर्नु पर्छ । मानिसहरूलाई सम्झाउनु पर्छ, यो पानी कुनै पतित-पावनी होइन । तिमीसँग चित्र पनि छन् । गीता पाठशालाहरूमा गएर यो पर्चा बाँड्नुपर्छ । बच्चाहरू सेवा माग्छन् । बसेर यो लेख- गीताको भगवान् परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ, श्रीकृष्ण होइनन् । फेरि उनको महिमा लेख । शिवबाबाको बारेमा लेख । अनि आफै नै निर्णय गर्नेछन् । यी प्वाइन्टहरू पनि लेख्नु छ, पतित-पावन को हुनुहुन्छ ? फेरि शिव र शंकरको भेद पनि देखाउनु छ । शिव अलग हुनुहुन्छ, शंकर अलग हुनुहुन्छ । यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- कल्प पाँच हजार वर्षको हुन्छ । मनुष्यले ८४ जन्म लिन्छ, ८४ लाख होइन । यी मुख्य मुख्य कुरालाई छोटकरीमा लेख्नुपर्छ । जसलाई हवाइजहाजबाट पनि खसाल्न सकिन्छ, सम्झाउन पनि सकिन्छ । जस्तो यो गोला छ, यसमा स्पष्ट छ, फलाना फलाना धर्म फलाना फलाना समयमा स्थापना हुन्छ । त्यसैले यो गोला पनि हुनुपर्छ, मुख्य १२ चित्रहरू सहितका क्यालेन्डरहरू पनि छपाउन सक्छौ जसमा सारा ज्ञान समेटियोस् र सहजैसँग सेवा हुन सकोस् । यो चित्र बिल्कुलै जरूरी छ । कुन कुन चित्र बनाउनु छ, के के प्वाइन्टहरू लेख्नु छ, यो सबै बसेर लेख ।

तिमीले गुप्त भेषमा यो पुरानो दुनियाँलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ । अज्ञात योद्धा हौ । तिमीलाई कसैले चिन्दैन । बाबा पनि गुप्त, ज्ञान पनि गुप्त । यिनको कुनै शास्त्र आदि बन्दैन, अरू धर्म स्थापकहरूको बाइबल आदि छापिन्छन् जुन पढ्दै आउँछन् । हरेकका छापिन्छन् । अनि तिम्रो भक्तिमार्गमा छापिन्छ । अहिल्यै छापिनु छैन किनकि अहिले त यो शास्त्र आदि सबै समाप्त हुनु छ । अहिले तिमीले केवल बुद्धिले याद गर्नु छ । बाबासँग पनि बुद्धिमा ज्ञान छ । कुनै शास्त्र आदि पढ्नुहुन्न । उहाँ त ज्ञानका सागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ । ज्ञानका सागरको अर्थ फेरि मनुष्यहरूले सम्झन्छन्- सबैको दिलको कुरा जान्नेवाला हुनुहुन्छ । भगवान्ले देख्नुहुन्छ तब नै त कर्मको फल

दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यो ड्रामामा निश्चित छ । ड्रामामा जसले विकर्म गर्छ उसलाई सजाय दिइन्छ । राम्रो वा नराम्रो कर्मको फल पाउँछ । त्यसको कुनै लिखत त छँदै छैन । मनुष्यले सम्भन सक्छन् अवश्य कर्मको फल अर्को जन्ममा मिल्छ । अन्त घडीमा फेरि विवेक खान्छ । हामीले यो यो पाप गर्‍यौं, सबै याद आउँछ । जस्तो कर्म त्यस्तै जन्म मिल्छ । अहिले तिमी विकर्माजीत बन्छौ त्यसैले कुनै पनि यस्तो विकर्म गर्नु हुँदैन । सबैभन्दा ठूलो विकर्म हो देह-अभिमानी बन्नु । बाबा बारम्बार भन्नुहुन्छ, देही-अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर, पवित्र त रहनु नै छ । सबैभन्दा ठूलो पाप हो काम कटारी चलाउनु । यसले नै आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । त्यसैले संन्यासी पनि भन्छन्— यो काग विष्ठा समान सुख हो । वहाँ दुःखको नामै हुँदैन । यहाँ दुःख नै दुःख छ, त्यसैले संन्यासीहरूमा वैराग्य आउँछ । तर उनीहरू जंगलमा जान्छन् । उनीहरूको हो हृदको वैराग्य, तिम्रो हो बेहदको वैराग्य । यो दुनियाँ नै फोहोरी छ । सबैले भन्छन्— बाबा, आएर हाम्रो दुःख हरेर सुख दिनुहोस् । बाबा नै दुःखहर्ता, सुखकर्ता हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ— नयाँ दुनियाँमा यी देवताहरूको राज्य थियो । त्यहाँ कुनै पनि प्रकारको दुःख थिएन । जब कसैले शरीर छोड्यो भने भन्छन्, स्वर्गवासी भयो । तर यो जान्दैनन्, हामी नर्कमा छौं । हामी सबै मछौं तब स्वर्गमा जान्छौं । तर ऊ पनि स्वर्गमा गयो वा यहाँ नर्कमै आयो ? केही पनि जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले ३ पिताको रहस्य सबैलाई सम्झाउन सक्छौ । २ वटा पितालाई त सबैले जान्दछन्— लौकिक र पारलौकिक अनि यी अलौकिक प्रजापिता ब्रह्मा फेरि यहाँ संगमयुगमा छन् । ब्राह्मण पनि चाहिन्छ नि । ती ब्राह्मणहरू कुनै ब्रह्मा मुख वंशावली होइनन् । जान्दछन्— ब्रह्मा थिए, त्यसैले ब्राह्मण देवी-देवता नमः भन्दछन् । यो जान्दैनन् कसलाई भनेको हो, कुन चाहिँ ब्राह्मण ? तिमी हौ पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण । तिनीहरू हुन् कलियुगी । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जब तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ । देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ । त्यसैले बच्चाहरूले सबै प्वाइन्ट धारण गर्नुपर्छ र फेरि सेवा गर्नुपर्छ । पूजा गर्न वा श्राद्धमा ब्राह्मणहरू आउँछन् । उनीहरूसँग पनि तिमी कुराकानी गर्न सक्छौ । तिमीले सच्चा ब्राह्मण बनाउन सक्छौ । अब भाद्र महिना आउँदै छ, सबैले पितृहरूलाई खुवाउँछन् । त्यो पनि युक्तिले गर्नुपर्छ, नत्र फेरि भन्छन् ब्रह्माकुमारीहरूको पासमा गएर सबै कर्म गर्न छाडिदिएछन् । यस्तो केही पनि गर्नु छैन, जसबाट तिनीहरू रिसाउँछन् । युक्तिले तिमी ज्ञान दिन सक्छौ । अवश्य ब्राह्मणहरू आउँछन्, तब त ज्ञान दिन्छौ नि । यो महिनामा तिमी ब्राह्मणहरूको धेरै सेवा गर्न सक्छौ । तिमी ब्राह्मणहरू त प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हौ । बताऊ, ब्राह्मण धर्म कसले स्थापना गर्‍यो ? तिमीले उनीहरूको पनि कल्याण गर्न सक्छौ घरमै बसेर पनि । जस्तै, अमरनाथको यात्रामा जाँदा केवल यति मात्र लेखेर उनीहरूले सबै कुरा बुझ्दैनन् । त्यहाँ बसेर सम्झाउनु पर्छ । हामी तिमीलाई सच्चा अमरनाथको कथा सुनाउँछौं । अमरनाथ त एउटैलाई नै भनिन्छ । अमरनाथ अर्थात् जसले अमरपुरी स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यो हो सत्ययुग । यसरी सेवा गर्नुपर्छ । त्यहाँ पैदल जानुपर्छ । जो ठूला बडा असल मानिसहरू हुन्छन् उनीहरूलाई गएर सम्झाउनु पर्छ । संन्यासीहरूलाई पनि तिमी ज्ञान दिन सक्छौ । तिमी सारा सृष्टिको लागि कल्याणकारी हौ । श्रीमत अनुसार हामी विश्वको कल्याण गरिरहेका छौं— बुद्धिमा यो नशा रहनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जब एकान्त वा फुर्सद मिल्छ, ज्ञानका राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरूमा विचार सागर मन्थन गरेर लेख्नु छ । सबैलाई सन्देश पुर्‍याउने वा सबैको कल्याण गर्ने युक्ति रच्नु छ ।
- २) विकर्महरूबाट बच्नको लागि देही-अभिमानी बनेर बाबाको याद गर्नु छ । अब कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन । यस जन्ममा गरिएका विकर्म बापदादालाई सत्य-सत्य सुनाउनु छ ।

वरदानः— हर संकल्प, बोल र कर्मलाई फलदायक बनाउने रूहानी प्रभावशाली भव

जब कसैको सम्पर्कमा आउँछौ, उनीहरूप्रति मनको भावना स्नेह, सहयोग र कल्याणको प्रभावशाली होस् । हर बोली कसैलाई हिम्मत उल्लास दिलाउने प्रभावशाली होस् । साधारण कुराकानीमा समय नबितोस् । यसरी नै हर कर्म फलदायी होस्— चाहे स्वप्रति, चाहे अरूको प्रति । आपसमा पनि हरेक प्रकारले प्रभावशाली बन । सेवामा पनि आत्मिक रूपले प्रभावशाली बन, तब बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने निमित्त बन्न सक्छौ ।

स्लोगनः— यस्तो शुभचिन्तक मणि बन जसबाट तिम्रो किरणहरूले विश्वलाई प्रकाशित गरिरहोस् ।